

[Tove Nielsen.]

har det økonomiske ansvar for opgavernes varretagelse, og den myndighed, der har kompetence til udgifternes afholdelse. Det er altså ikke sket, men amterne betaler fortsat for den undervisning, der sker på samtlige gymnasier.

Der har under det udvalgsarbejde, der blev afsluttet i september måned 1974, været en udbredt enighed om det rigtige i at flytte statsgymnasierne over til amtsregie. Kun Gymnasieskolernes Lærerforening ville ikke være med i denne indstilling. Alle andre var enige om, at det måtte være det rigtige. Man var også enig om, at det pædagogiske tilsyn fortsat burde ligge i gymnasieskoledirektoratet, og det i sig selv borger jo også for, at man ikke behøver på nogen måde at frygte for, at der skulle komme en uensartethed, fordi man flytter de resterende gymnasier over i amtsregie. Det er jo kort og godt sådan, at det pædagogiske tilsyn for samtlige gymnasier skal være sådan, som det pædagogiske tilsyn er for de gymnasier, der i dag befinder sig i amtsregie.

Jeg er enig med fru Lone Dybkjær i, at vi må have en endelig afklaring på disse spørgsmål. Jeg føler det dybt beklageligt, at der skal herske denne uro i amterne. Man budgetterer, som jeg har nævnt, med disse penge, og man venter stadig væk på, at vi skal få truffet en beslutning. Jeg kan med min bedste vilje ikke godtage ministerens argument om, at vi må vente, indtil der bliver truffet en principbeslutning her i folketinget om det 10.-12. uddannelsesår. Vi ved, at forslaget bliver genfremsat i denne samling. Vi ved, at der i sidste samling ikke her i folketinget var noget flertal for dette forslag. Jeg håber sandelig ikke, at det er ministerens mening, at man blot ved at klynge sig til dette principbeslutningsforslag skal blive ved med at skyde en beslutning om statsgymnasiernes overgang til amtsregie helt ud i noget, vi overhovedet ikke kan overskue. Det synes jeg ikke man kan forsvare for nogen af parternes vedkommende.

Fru Kristine Heltberg sagde, at hun ikke var begejstret for amterne, således som de fungerer i dag. Jeg nævnede tidligere, at jeg synes, det er en hård bebrejdelse at rette imod de gymnasier, vi på nuværende tidspunkt allerede har i amtsregie. De har bevist, at det kan lade sig gøre, og man har ude i amterne en forvaltning, der vil kunne klare det. Man står ganske simpelt ikke fremmed over for disse ting.

Desuden har vi jo stadig væk ting, der er lovbestemte. Vi har ting, som kræver cirkulærer udsendt fra ministeriet, og alt det skulle også fortsat garantere en ensartethed. Jeg mener altså, at frygten i høj grad er overdrevet. Jeg kan ikke se nogen grund til frygt i det og mener, vi må have taget denne afgørelse.

Hr. Chr. Christensen var inde på, at der naturligvis var nogle problemer forbundet med at flytte statsgymnasierne. Det er jeg fuldstændig enig i. Der er nogle ting, som man naturligvis skal diskutere godt igennem. Nu er det jo så heldigt, at ministeren kan gå til sine embedsmænd og finde et meget, meget digert værk fra det udvalgsarbejde, der fandt sted i 1974. Ministeren vil heri kunne få uddybet de ting, som jeg kunne forestille mig man kunne tænke sig at spørge om. Der ligger virkelig et grundigt udvalgsarbejde bag. Man ved, hvad det drejer sig om. Man ved, hvad det er, man ønsker der skal ske. Hr. Chr. Christensen nævnede bl. a. problemet med kostskolerne. Det er klart, når det er sådan, at kostskolerne er fordelt, skal vi sige geografisk skævt i landet, kunne man frygte, at det ville give nogle andre skævheder; jeg tænker her på det rent økonomisk, men også det har udvalget gennemarbejdet meget grundigt. Ministeren vil kunne få oplyst, at udvalget har indstillet, at man enes om en enhedspris for kostskoleeleverne, således at de amter, der sender skoleelever til kostskoler i andre amter, må betale en enhedspris. Denne enhedspris fastsætter man i ministeriet, og den reguleres ifølge reguleringspristallet hvert år, og så kan man f. eks. tage den op til nyvurdering hvert tredje år. Det er et område, der er blevet gennemarbejdet og gennemdiskuteret meget, og jeg synes, det er væsentligt, at vi får disse argumenter frem i undervisningsudvalget. Ministeren vil være i stand til, ved jeg fra den gang, at give os et mægtig godt materiale, som belyser, hvor vigtigt og hvor ganske naturligt det er, at vi nu tager det endelige skridt. Men et flertal som sådan kan jeg naturligvis godt se ikke eksisterer i dag, og det er vel for naivt at tro, at dette flertal kan skabes i løbet af ganske kort tid. Men argumenterne for at overflytte statsgymnasierne til amtsregie må vi have frem. Vi må have det fyldige og velgennemarbejdede materiale fra udvalgsarbejdet over i undervisningsudvalget. Så har jeg i hvert fald håb om, at nogle af dem, der i dag kunne være skeptisk indstillede, måske fordi man ikke har